

Kenneths namnsdags vandring: Från julstök till folkfest

Historien om namnet Kenneth*h* i den svenska almanackan är en berättelse om en identitetssökande resa som sträcker sig över tre decennier. Det är en krönika om flyttlass, missförstånd och en slutgiltig seger.

Den 13 januari: Fadäsdagen (1986-1992)

Allt tog sin början den 13 januari. I de nyskapade namnlängdernas barndom placerades Kenneth*h* sida vid sida med den uråldriga Knut. Men det dröjde inte länge förrän man insåg det ohållbara i situationen. **Eftersom det i backspegeln var en smärre fadäs att försöka klämma in Kenneth*h* mitt i tjugondag Knut**, blev tiden här kortvarig. Det är dagen då namnet Kenneth*h* bara var "på besök" i julgransplundringen innan han insåg att han förtjänade något bättre än att bli bortstädad tillsammans med barrig gran och gammalt julpynt. 1992 packade Kenneth*h* väskorna för första gången.

Den 29 april: Gravölsdagen (1993-2000)

Färden gick vidare mot våren och landade på den 29 april. Här, under Tyras beskydd och Valborgsmässoaftons skugga, trodde många att Kenneth*h* funnit ro. Men ack, det var blott en hägring. Vid sekelskiftet raderades Kenneth*h* återigen från aprilsidan i ett penndrag. Idag markerar vi detta datum med vördnad och **gravöl** – en skål för den namnsdag som kom, sågs och dog ut i 90-talets omorganisationer.

Den 22 mars: Riks-Kenneth*h* (2001- ⇨)

Men som i alla goda sagor slutar resan i triumf. Den 22 mars fann Kenneth*h* äntligen sin rättmätiga plats bredvid Viktor. Det var här, i brytpunkten mellan vinter och vår, som namnet slog rot på allvar. Det som började som en förvirrad gästvisning hos Knut har nu krönt Kenneth*h* till kalenderns sanna monark. Det är därför vi idag ser hur den 22 mars **firas stort över hela landet** en dag av stolthet som äntligen lagt fadäserna och gravölen bakom sig, **22 mars Kenneth*h*dagen!**